

ในกลาง

อมรับ

ตาม

มีแห่ง

ใจ

ทั้ง

รอย

อง

ใจ

วา

า

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ชื่อผู้เขียน

แผนกวิชา/คณะ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ปีการศึกษา

ความแปลกแยกของนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(Student Alienation : A Study among Thammasat
University Students)

นางสาววิไล วงศ์สัมชาติ

(Miss Wilai Wongserbchart)

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์

2527

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง "ความแปลกแยกของนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ (1) เพื่อศึกษาระดับความแปลกแยกของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2) เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับความแปลกแยกของนักศึกษา (3) เพื่อเปรียบเทียบและเรียงลำดับตัวแปรที่มีผลนำไปสู่ความแปลกแยกของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจำนวน 519 คน เป็นนักศึกษาทุกชั้นปีที่ลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2527 ของคณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน และคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้จากการสุ่มผสมกัน 3 วิธี คือ การสุ่มตัวอย่างเชิงช่วงชั้นอย่างเป็นสัดส่วน การสุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมาย และการสุ่มตัวอย่างเชิงระบบ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียนด้วยตนเอง

สำหรับผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 61 มีความแปลกแยกอยู่ในระดับต่ำ ประมาณร้อยละ 29 มีความแปลกแยกในระดับกลาง และเพียงประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น ที่มีความแปลกแยกในระดับสูง

2. จากการวิเคราะห์หัตถดอยแบบง่าย พบความสัมพันธ์เชิงนัยในระดับสูงระหว่าง ตัวแปรอิสระแต่ละตัว คือ มโนทัศน์ในตนเอง ความคาดหวังทางการศึกษา และการปรับบทบาท กับตัวแปรตามคือ ความแปลกแยกของนักศึกษา ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรการมีส่วนรวมทางสังคม และฐานะปิตักศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงนัยอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับความแปลกแยกในระดับปานกลางและต่ำ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์เชิงปฏิฐานในระดับต่ำระหว่างตัวแปรเพศ ความไม่สอดคล้องระหว่างคณะที่นักศึกษากำลังศึกษากับคณะที่ต้องการศึกษา กับตัวแปรความแปลกแยกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจ "ความไม่สอดคล้องระหว่างคณะที่นักศึกษากำลังศึกษากับคณะที่ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษา" และการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตกับความแปลกแยกของนักศึกษา

3. จากการวิเคราะห์หัตถดอยพหุแบบขั้นก่อน พบว่า การปรับบทบาทเป็นตัวแปรซึ่งอธิบายความแปลกแยกได้มากที่สุดถึงร้อยละ 75.7 และความคาดหวังทางการศึกษาเป็นตัวอธิบายได้เป็นลำดับถัดไป คือ อธิบายได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4.2 ส่วนการมีส่วนรวมทางสังคม เพศ และมโนทัศน์ในตนเอง เมื่อนำมาพิจารณาจะอธิบายได้เพิ่มขึ้นเพียงประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น

4. จากการวิเคราะห์หัตถดอยพหุแบบเชิงชั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง มโนทัศน์ในตนเองกับความแปลกแยก, ความคาดหวังทางการศึกษากับความแปลกแยก, การปรับบทบาทกับความแปลกแยก, การมีส่วนรวมทางสังคมกับความแปลกแยก และฐานะปิตักศึกษากับความแปลกแยก เมื่อมีการควบคุมตัวแปร เพศ, ความไม่สอดคล้องระหว่างคณะที่นักศึกษากำลังศึกษากับคณะที่ต้องการศึกษา, ความไม่สอดคล้องระหว่างคณะที่นักศึกษากำลังศึกษากับคณะที่ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษา และการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคต แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจกับความแปลกแยก เมื่อมีการควบคุมตัวแปรทั้ง 4 ตัว ดังกล่าว

สรุปได้ว่า ผลของการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามแนวความคิดที่ว่าความไม่สอดคล้องระหว่างภาวะที่เป็นจริงกับภาวะที่ควรจะเป็นหรือภาวะในอุดมคติ จะนำไปสู่ความแปลกแยก ด้วยเหตุนี้การปรับบทบาทของนักศึกษา หรืออีกนัยหนึ่งคือการลดความไม่สอดคล้อง หรือการที่นักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนให้สอดคล้องกับที่ได้รับการคาดหวังจากเพื่อน และอาจารย์ รวมทั้งความสามารถพฤติกรรมที่สอดคล้องกับกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยก็จึงเป็นการลดความแปลกแยกลงนั่นเอง